

- 1) Skall typgodkännandedirektivet 70/156/EEG⁽¹⁾, i dess lydelse enligt rådets direktiv 92/53/EEG av den 18 juni 1992⁽²⁾, vilket införlivats i tysk rätt genom EG-TypV (Verordnung über die EG-Typgenehmigung für Fahrzeuge und Fahrzeugteile av den 9 december 1994, senast ändrad den 7 februari 2004), tolkas så att en förare av ett motorfordon, vilket har registrerats som personbil på grundval av ett EG-typgodkännande, också är berättigad att använda fordonet, såsom en godkänd fordonstyp, i vägtrafik, och är föraren av detta motorfordon också bara skyldig att följa de hastighetsbegränsningar som gäller för personbilar?
- 2) Får de myndigheter som ansvarar för kontrollen av gällande trafikbestämmelser förklara att de EG-typgodkännanden som Kraftfahrt-Bundesamt har utfärdat, samt de registreringar som de tyska registreringsmyndigheterna har gjort på grundval på dessa EG-typgodkännanden, inte är av avgörande betydelse för klassificeringen av fordonstypen när de skall avgöra vilka hastighetsbegränsningar en förare av en sådan fordonstyp är skyldig att följa?

⁽¹⁾ EGT L 42, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon av den 6 februari 1970, som ersatts av direktiv 92/53/EEG av den 18 juni 1992, i ändrad lydelse.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 18 februari 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C- 90/05)

(2005/C 82/52)

(Rättegångsspråk: franska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 18 februari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av Dimitris Triantafyllou, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden, som efter att ha gett Storhertigdömet Luxemburg möjlighet att inkomma med sina synpunkter har avgett ett motiverat yttrande av den 7 juli 2004 och beaktat det svar härpå som Storhertigdömet Luxemburgs regering inkommit med till generalsekretariatet den 13 oktober 2004, yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7.4 i rådets åttonde direktiv 79/1072/EEG om mervärdesbeskattning⁽¹⁾ genom att inte iaktta fristen på sex månader för återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium,
- 2) förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Storhertigdömet Luxemburg har visserligen korrekt införlivat direktivet med sitt nationella rättssystem men iakttar inte i praktiken fristen på sex månader, som föreskrivs i artikel 7.4, för återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium. De luxemburgska myndigheterna återbetalar nämligen systematiskt mervärdesskatten med betydande förseningar. Dessutom föreskrivs i luxemburgsk lag inte någon dröjsmålsränta som kan kompensera för skada orsakad av dessa förseningar.

⁽¹⁾ Rådets åttonde direktiv 79/1072/EEG av den 6 december 1979 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter - Regler för återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium, EGT L 331, 27.12.1979, s. 11; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 84.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 21 februari 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-92/05)

(2005/C 82/53)

(Rättegångsspråk: franska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 21 februari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av Bruna Stromsky och Bernhard Schima, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.